

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Tochajda s. r. o.**, se sídlem Husova 542, Vysoké Mýto - Litomyšlské Předměstí, zastoupeného Mgr. Martinou Suchodolovou, advokátkou č. ev. ČAK 11746, se sídlem Masarykovo náměstí 146, Žamberk, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno (dříve: Finanční ředitelství v Hradci Králové se sídlem Horova 824/17, Hradec Králové), proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 26. 7. 2012, čj. 4193/12-1200-602944, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 4. 2013, čj. 31 Af 91/2012 – 58, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad ve Vysokém Mýtě doměřil žalobci dodatečným platebním výměrem ze dne 20. 10. 2011, čj. 73978/11/274970603499, daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2009.

[2] Finanční ředitelství v Hradci Králové zamítlo žalobcovo odvolání a shora uvedené rozhodnutí správce daně potvrdilo rozhodnutím ze dne 26. 7. 2012, čj. 4193/12-1200-602944 (dále též „napadené rozhodnutí“). Finanční ředitelství v Hradci Králové bylo ke dni 31. 12. 2012 zrušeno zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství (dále jen „žalovaný“).

[3] Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí správní žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové zamítl jako nedůvodnou.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost a požádal, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[5] Žalovaný navrhl, aby soud zamítl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel neuvedl žádné důvody pro přiznání odkladného účinku. Obecně formulovaný a ničím nedoložený návrh nepostačuje pro přiznání odkladného účinku.

[6] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74).

[9] Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nenaplnil. V kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku, přičemž důvody této žádosti blíže nevysvětlil. Ani z důvodů uvedených v kasační stížnosti, které se týkají věci samé, nelze dovodit pro stěžovatele hrozbu nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. a zdejší soud se proto již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] S odkazem na shora uvedené důvody nepřiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. srpna 2013

JUDr. Michal Mazanec  
předseda senátu